

Försvarshögskolan

Det narrativa kriget om nationens själ

En studie om presidentvalskampanjen i USA år 2020, identitet och
sammankopplingen mellan externa och interna andre

Sara Norbäck

Självständigt arbete 15hp

Statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet

Fortsättningskurs

HT 2020

Handledare: Linus Hagström

Antal ord: 14 986

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	s. 2
1.1 Bakgrund.....	s. 2
1.1 USA, fienden och valet.....	s. 2
1.2 Interna och externa andre i presidentvalskampanjen.....	s. 3
1.2 Problemformulering.....	s. 4
1.3 Syfte och frågeställning.....	s. 6
1.4 Avgränsning.....	s. 6
1.5 Disposition.....	s. 7
2. Tidigare forskning.....	s. 7
3. Teoretiskt ramverk.....	s. 9
3.1 Politiken som krigets fortsättning med andra medel.....	s. 9
3.2 Att fylla noder och kampen om identitet.....	s. 10
3.3 Den andre som stjal vår glädje.....	s. 11
3.4 Den teoretiska kombinationen.....	s. 11
4. Tillvägagångssätt.....	s. 12
4.1 Metod.....	s. 13
4.2 Operationalisering och analysfrågor.....	s. 14
4.3 Material.....	s. 16
5. Analys.....	s. 17
5.1 Bakgrund.....	s. 17
5.1.1 Trumpkampanjen.....	s. 17
5.1.2 Bidenkampanjen.....	s. 19
5.1.3 Sammanfattning och analys.....	s. 20
5.2 Karaktärisering.....	s. 21
5.2.1 Trumpkampanjen.....	s. 21
5.2.2 Bidenkampanjen.....	s. 24
5.2.3 Sammanfattning och analys.....	s. 26
5.3 Handling.....	s. 27
5.3.1 Trumpkampanjen.....	s. 27
5.3.2 Bidenkampanjen.....	s. 29
5.3.3 Sammanfattning och analys.....	s. 30
6. Avslutning.....	s. 32
6.1 Resultat och slutsats.....	s. 32
6.2 Kritisk diskussion och vidare forskning.....	s. 36
7. Referenslista.....	s. 37
7.1 Empiriskt material.....	s. 37
7.2 Referenslitteratur.....	s. 39
7.3 Övrigt material.....	s. 41

1. Introduktion

Uppsatsen studerar hur presidentkandidater under det amerikanska valet år 2020 kopplats till externa andre i form av Kina och Ryssland. Studien argumenterar för att ett identitetsperspektiv blir fruktbart för att angripa frågan, då det blir en fråga om vilka “vi” egentligen är. Amerikansk exceptionalism - att landet har en unik roll i världen - är en framträdande del av amerikansk politisk identitet. Likväl implicerar exceptionalismen att vara amerikan är ett aktivt val och ingen födslorätt, varav individer och värderingar kan utpekas som “icke-amerikanska”. Det fenomen som utronas med hjälp av det teoretiska ramverket är hur den andre kandidaten separeras från vad USA är genom referens till utländska makter.

1.1 Bakgrund

1.1.1 USA, fienden och valet

Department of Homeland Security (2020) beskriver en oro för ökad konkurrens mellan världens stormakter, där Kina och Ryssland skildras som USAs största hot. Kina vill överta USAs plats som världens ekonomiska och globala ledare, underminera den amerikanska ekonomin, och utgör därför ett hot mot nationens säkerhet (DHS 2020:4). Ryssland är den makt som främst försöker undergräva amerikansk demokrati genom desinformation och påverkansoperationer, något även Kina ägnar sig åt. Vad som beskrivs som mest alarmerande är att länderna söker påverka ”preferenser och uppfattningar hos amerikanska väljare”¹ (DHS 2020:5, 10). Enligt USAs nationella kontraintelligens- och säkerhetscenter (DNI) har Kina försökt påverka den politiska miljön i USA och förhindra att Trump vann ett omval. Ryssland å andra sidan har försökt svärta ned Biden genom desinformation och anklagelser om korruption (Evanina 2020). När två länder vilka uppfattas som USAs största hot tar ställning i valet och aktivt försöker genomföra påverkansoperationer växer en grogrund för misstänksamhet.

Att Kina och Ryssland upplevs hota USAs position på världsarenan kan inte skiljas från en vitt spridd idé om USAs nedgång, i takt med globaliseringens utmaningar och ekonomisk konkurrens i ljuset av finanskrisen år 2008. Inrikespolitiken präglas dessutom av destruktiv partipolarisering. USAs ledande position på världsarenan, och landets ekonomiska,

¹ Författarens översättning

teknologiska, politiska, och ideologiska dominans upplevs inte längre vara självklar (Lieber 2013:596, Jentleson 2013:327). Generellt uppfattas globalt ledarskap bygga på ekonomisk tillväxt, därav sammankopplas ekonomi och nationell säkerhet i den amerikanska politiska debatten. Därav upplevs kraften att influera internationellt med mjuk makt² även vila på ekonomins tillstånd (Allin & Jones 2012:24-26). Idén om att USA är på nedgång globalt har dessutom lett till en spänning mellan landets aktiva roll i världspolitiken och den ekonomiska levnadsstandarden på hemmaplan (ibid:162). Således upplevs både USAs position som global ledare samt ekonomisk stormakt vara under hot.

1.1.2 Externa och interna andre i presidentvalskampanjen

Under valår tenderar utrikespolitiska frågor att bli mer politiserade, vilket även beror på hur kandidaterna retoriskt använder sig av dessa (Jentleson 2013:48). Utrikespolitiska frågor handlar inte enbart om vinst eller förlust på den globala arenan, utan rör även moral och väcker känslor. Vanligen får utrikespolitiska frågor störst uppmärksamhet hos allmänheten när en aggressiv makt upplevs hota USA, dess befolkning eller nationella intressen (Jentleson 2013:64, 80). Presidentkandidater tenderar även att peka ut det andra partiet och den andre kandidaten som skyldig för landets problem, istället för allmänheten (Gilmore m.fl. 2020:544-546).

Under presidentvalskampanjen i USA år 2020 pekade kandidaterna ut varandra som delvis skyldiga för landets problem, men även för att ha lirat sig med den aggressiva makt som hotar landet. För Trumpadministrationen är ekonomiska aspekter en hörnsten inom utrikespolitiken, där inhemsk produktion kopplas till nationell säkerhet. Internationellt samarbete och global handel ses som ett nollsummespel, där i synnerhet Kina har skadat den amerikanska ekonomin och försökt stjäla landets teknologiska innovationer (Promises Kept 2020). Donald Trump har sammankopplat Biden med Kina och målat ut honom som en svag globalist som sätter utländska intressen före amerikanska. Biden beskrivs även som korrupt då han enligt Trump ska ha tagit del av sin sons finansiella affärer i Kina.³ Således framställs Biden vara ett nationellt säkerhetshot, och Kina skulle äga USA om demokraterna vinner (D. J. Trump 2020c, 2020e, 2020d).

² Mjuk makt kan beskrivas som förmågan att påverka och influera beslut genom attraktionskraft istället för med tvingande medel. Se Nye, Joseph (1990) *Soft Power*.

³ Se *The New York Times* "What We Know About Hunter Biden's Business in China" (2019-10-03, uppdaterad 2020-03-06). <https://www.nytimes.com/2019/10/03/us/politics/hunter-biden-china.html>

Joe Biden anser likväl att ekonomisk och nationell säkerhet är förenade, samt att inrikes- och utrikespolitik är djupt sammankopplade. USAs trovärdighet måste återupprättas i relationen med dess allierade, och därav ska amerikanskt demokratiskt ledarskap restaureras såväl internationellt som på hemmaplan. Eftersom världen inte organiserar sig själv måste USA leda i kampen mot vår tids globala utmaningar (Joe Biden for President 2020). Enligt Biden står Trump inte upp mot Ryssland eller Putin på något vis, inte ens när Ryssland betalat talibaner för att mörda amerikanska soldater i Afghanistan.⁴ Trump underminerar USAs position i världen då han inte värnar om demokratiska principer och alliansbyggande varken utrikes eller på hemmaplan (Biden 2020a, Biden 2020b). Det bör nämnas att Trumpkampanjen haft misstänkta kopplingar till Ryssland sedan valet 2016, gällande en konspiration med ryska agenter för att influera valet till Trumps favör. Utredaren Robert Muellers efterföljande rapport varken frikände Trump eller statuerade att ett tydligt brott hade begåtts (BBC 2019).

1.2 Problemformulering

Traditionella perspektiv inom internationella relationer tenderar att fokusera på konflikt och samarbete mellan stater på den internationella arenan, medan studiens fokus egentligen rubbar linjen mellan inrikes- och utrikespolitik. Liberalismen och realismen lägger vikt vid materiella och enhetliga statliga förmågor som en drivkraft för säkerhet, liksom ekonomisk tillväxt eller militära förmågor (Lebow, Mearsheimer, Russett, Sterling-Folker 2012). De traditionella perspektiven framställer staten som en enhet, varav det inte borde finnas någon rationalitet i att en annan presidentkandidat utmålas som en förrädare. Formuleringar liksom "If Biden wins, China wins" (Trump 2020a), eller "He's Putin's puppy" (Biden 2020a) kan kopplas till ekonomiska och militära förmågor som försvagats. Det kan emellertid också tydas som att de hotkonstruktioner som framställs inte riktas mot den territoriella säkerheten, utan istället gentemot den amerikanska *identiteten* och vem som är amerikan. Enligt Rousseau och Retamero (2009:60, 76) uppfattas bara en aktör som ett hot - en andre - om det finns en avsaknad av en gemensam identitet. Detta indikerar att hotkonstruktioner är intersubjektiva och inte enbart berör materiella förmågor, utan även huruvida identiteter kan harmoniseras. Däremot finns två presidentkandidater i samma land där de pekar ut varandra som en andre, varav kandidaterna således bör propagera för olika representationer av amerikansk identitet.

⁴ Se *The New York Times* "Trump Got Written Briefing in February on Possible Russian Bounties, Officials Say" (29/6-2020, uppdaterad 16/11-2020)
<https://www.nytimes.com/2020/06/29/us/politics/russian-bounty-trump.html>

Representationer av nationell identitet är föränderliga, och måste ständigt upprätthållas och reproduceras (Hansen 2006, Campbell 1998, Spencer 2016 m.fl.) Identitet karaktäriseras här relationellt och definieras samt representeras i relation till något det inte är. Trots att den klassiska dikotomin av jaget och den andre inte behöver innebära en radikal och fientlig differentiering (Hansen 2006, Spencer 2016), finns det alltid potential för att skillnader konstrueras till ett existentiellt hot (Campbell 1998, Mouffe 2008, m.fl.). Enligt Campbell (1998:preface) konstrueras amerikansk identitet ofta i relation till utrikespolitiska hot. Dikotomier likt "extern/intern" konstitueras genom subjektiva framskrivningar av hot eller fara. Därav kan en fara innebära såväl en händelse som en alternativ representation av identitet (ibid:2-3). Utrikespolitik i sig markerar gränsen mellan det interna som framställs konstituera nationell identitet, respektive det externa vilket uppfattas som utländskt eller avvikande (ibid:51). Vilka "vi" är blir vitalt för vad "vi" fruktar (ibid:73). Då säkerhetshot förstås som subjektivt konstruerade, riktar de sig oftast mot identitetens moraliska gränser snarare än territoriella. Exempelvis framställdes grupper som "icke-amerikanska" och ett säkerhetshot under "McCarthy-eran" och "The war on drugs". Detta visar hur skiljelinjen mellan det externa och det interna är inneboende subjektivt konstruerad (ibid:179-181). Även Shepherd (2006) skriver om "den inre fienden", under kriget mot terrorismen. Grupper som motsatte sig Bushadministrationens diskurs behövde tystas, och konstruerades därmed som opålitliga och icke-patriotiska.

Denna orientering i identitetsforskning föranleder frågan kring var egentligen gränsen för jaget slutar och den andre börjar. Campbell (1998) och Shepherd (2006) introducerar hur gränsen mellan det interna och externa suddas ut inom utrikespolitiken och framställningen av säkerhetshot. Identitet är inget traditionellt perspektiv, likväl tenderar den andre att konstrueras relationellt genom en extern åtskillnad inom identitetsstudier. I detta fall finns även den andre bland oss. Vad forskningen kring identitet inte noggrannare studerat är hur individer vilka kan karaktäriseras tillhöra nationens "interna sfär" - presidentkandidater - buntas ihop med externa hot från den andre. Presidenter ska personifiera och symbolisera nationen i sig (Lowndes 2013), och därav blir porträtteringen av presidentkandidater som interna förrädare kopplat till en extern nation särskilt anmärkningsvärd.

För att teoretisera detta problem används tre författare, vilka tillsammans ger verktyg för att förstå politiken som en kamp över identitet och vad nationen ska representera. Detta då de

utmanar synen på politisk antagonism och fiendskap som något hemmahörande i dikotomin av inrikes/utrikes. Den tidigare forskningen djupdyker i frågan kring en amerikansk identitet och utrikespolitik baserad på exceptionalism, och vad tvetydigheten i detta begrepp får för konsekvenser. Forskningsproblemet kan således brytas ned till: Hur kan vi förstå fenomenet där externa andre på ett hotande vis kopplas ihop med en uppfattad intern andre i form av en presidentkandidat?

1.3 Syfte och frågeställning

Den amerikanska presidentvalskampanjen år 2020 präglades av retorik likt “If Biden wins, China wins” (Trump 2020e), eller “He’s Putin’s puppy” (Biden 2020b) vilket belyser hur en extern andre i form av ett hotande land kopplas ihop med en intern andre som kandidat.

Syftet med studien är att utforska den företeelse att presidentkandidater buntas ihop med externa andre. Studien söker inte enbart att applicera identitetsteori på ett nytt och föga studerat empiriskt fall, utan även bidra till teoriutveckling genom att kombinera dem. Identitet kan förbises av traditionella säkerhetsperspektiv, därför ämnar uppsatsen ställa dessa frågor i nytt ljus. Med hjälp av det teoretiska ramverket och tidigare forskning ämnar uppsatsen ge ett bidrag till hur vi kan begripliggöra och förstå hur kopplingen görs mellan interna och externa andre i form av hot mot en amerikansk identitet. Frågeställningen lyder som följande:

Hur utmålas presidentkandidater som interna andre i relation till hotande makter och amerikansk identitet?

1.4 Avgränsning

Studien avgränsas till presidentvalet i USA under hösten 2020, med ett fokus på utrikespolitik kopplat till nationell säkerhet. Enligt Jentleson (2013:4) har gränsen mellan inrikes- och utrikespolitik delvis suddats ut under globaliseringens tidevarv. Ett betoning på hur nationell säkerhet påverkas av utrikespolitiska aspekter gör att flera aktuella frågor från valrörelsen lämnas därhän, exempelvis Black Lives Matter och sommarens protester mot polisvåld. Dessa frågor är kopplade till säkerhet, emellertid har inte uppsatsens omfång möjlighet att undersöka hela säkerhetsspektrumet i USA. Därav avgränsas uppsatsens fokus på utrikespolitik och frågor kring USAs ledarskap och roll i världen, amerikansk exceptionalism, relationen till konkurrenter likt Kina och Ryssland och vad detta får för implikationer för amerikansk identitet. En annan aktuell fråga är Coronaviruset som drabbat USA hårt, vars roll kommer uppmärksammas under analysen i relation till nationens tillstånd och Kina som ett hot, men undersöks inte närmare. Eftersom uppsatsen snarare undersöker anspelningar på identitet

inkluderas heller inga policyförslag mer än på allmän nivå. Det kan vara svårt att skilja på identitet och policy då de står i ett konstitutivt förhållande (Hansen 2006:1). Detta tydliggörs emellertid med det teoretiska ramverket, där uppsatsen undersöker vilka kandidaterna menar att ”vi” är och inte exempelvis specifika ekonomiska stödpaket, handelsavtal, eller lagar mot utländsk inblandning i valet.

1.5 Disposition

Nästkommande avsnitt presenterar tidigare forskning vilken mestadels fokuserar på hur amerikansk identitet manifesteras i tron på USA som exceptionellt. Denna tidigare forskning påvisar en forskningslucka rent teoretiskt, samt ger värdefulla insikter till analysen. Sedan presenteras det teoretiska ramverket, vilket sedan operationaliseras i metoddelen tillsammans med den valda metoden, narrativanalys. Därefter följer analys för att avslutningsvis presentera slutsatser och kritiskt diskutera dem.

2. Tidigare forskning

Då uppsatsen antar ett identitetsperspektiv blir det rimligt att genom tidigare forskning försöka utreda vad amerikansk identitet karaktäriseras av i relation till omvärlden. Tidigare forskning pekar mot självförståelsen som en exceptionell nation. Exceptionalismen är en nationell mytbildning vilken relationellt placerar USA på en global piedestal ovanför alla andra länder. Exceptionalitet innebär inte annorlunda, utan främre - USA leder medan andra följer. Sedan nationens grundande har USA varit det skinande samhället på en kulle, som ska inspirera resten av världen och sätta normerna för världsordningen. Under 1900-talet har USA rest sig ur askan och in i elden med två världskrig, och stått som ensam segrare och supermakt efter murens fall. Till skillnad från historiska stormakter som fallit, ska USA aldrig tappa sin självutnämnda titel som världens mest storslagna land. Trots det finns en samhällslig och politisk oro för hot mot landets position (Gilmore et. al 2020, Eliassen Restad 2014, McMillan 2017 et al.). Exceptionalismen kan förstås driva amerikansk politisk identitet i samband med den djupa polariseringen kring vad det egentligen innebär att vara exceptionell och med vilka värden detta bör manifesteras (Allin & Jones 2012:111-112).

Exceptionalismen utgör en normativ självförståelse såväl som en fundamental del av amerikansk identitet. Tvetydigheten gör att många amerikaner kan binda upp sin identitet till begreppet (Eliassen Restad 2015:46). I teorin kan en person “become un-American, since

being an American is not a matter of birth but of ideational commitment to the notion of American exceptionalism” (ibid:34). Hotbilder mot nationen framställs vanligen inte enbart som territoriella, utan riktade gentemot det amerikanska sättet att leva (ibid:228-229). Detta grundas på en intersubjektiv förståelse av att amerikanska politiska och moraliska värderingar är *objektivt* bäst, varav det “i varje utlänning finns en amerikan som väntar på att bryta ut”⁵ (ibid:236). Detta föranleder reflektionen kring att om det genom värderingar och inte födelse rätt går att bli ”icke-amerikansk”, bör det intuitivt också bryta ut en andre inom varje amerikan.

Lowndes (2013:469-471) förstår presidentämbetet som en symbolisk institution för en vision av nationell identitet. Sittande presidenter erbjuder en presentation av sig själva som metaforiskt ska representera nationen, där den utmanande kandidaten kontrasterar detta med ett annat ideal (ibid:473). Vanligtvis presenteras detta i termer av kollektiva värderingar och kvalitéer som gör USA exceptionellt (Gilmore m.fl. 2020:539-540). Dessa grunder för identifiering är inte bara diskursiva, utan även emotionella (Lowndes 2013:496). Således bör även kandidater kunna skapa metaforiska och affektiva representationer av den andre likt något som *inte* är nationen. På detta vis menar McMillan (2017:1-3) att Trump år 2016 skapade en ideologisk fantasi vilken manifesterades i en önskan hos väljarbasen om en restaurerad exceptionellitet och kollektiv identitet. Detta grundades på att antagonister, likt det politiska etablissemanget, brutit löftet om ett exceptionellt USA, där Trump kunde göra landet storslaget igen (ibid:9-10). Identitetsrepresentationer drar således sin styrka från dess emotionella appellering till publiken (ibid:17). Nationen handlar inte enbart om konkurrerande diskursiva eller narrativa konstruktioner, utan även om de emotioner som framkallas när amerikaner upplever att landets position eller säkerhet är hotad (ibid:19-20).

Enligt Hofstadter (1996[1965]:51-56) finns en identitetsmässig osäkerhet kring vem som är amerikan och vad som konstituerar nationen, och en amerikansk rotlöshet som mångkulturellt land. Då amerikanska förfäder frivilligt korsat havet för att ta sig till USA, måste nationalitet uppfattas som ett val och en strävan istället för en födelse rätt. Frågor om lojalitet kopplat till nationell säkerhet väcker således stora känslor. Detta har lett till en paranoid stil inom politiken, som föranleder att det andra partiet försöker ta “vårt” land ifrån “oss”, och urholka den nationella säkerheten och välståndet (ibid: 4-5, 27). Sådan retorik lämnar inget utrymme för politiska kompromisser - allt som återstår är en kamp mellan godhet och ondska. En

⁵ Författarens översättning

fiende som inte kan blickas måste därför politiskt elimineras (ibid:31). Dessa politiska problem kopplade till identitet i ett diversifierat samhälle kan inte översättas till rena policylösningar, utan berör känslor kopplade till en identitetsmässig osäkerhet (ibid:87).

Den tidigare forskningen leder oss från exceptionalismens grandiosa vision av USA, till en förståelse av amerikansk identitet som osäker, polariserad och omstridd. I ett land där medborgarskapet teoretiskt sett förstås vara ett aktivt val och inte en födslorätt, bör en potentiell andre kunna manifesteras inom varje amerikan som inte tillräckligt korresponderar med en dominerande förståelse av nationen. Om denna andre uppfattas som illojal mot nationen kan den uppfattas som ett hot. Författarna lyfter exceptionalism och rotlöshet som en viktig del av amerikansk identitet, samt vikten av affektiva aspekter och emotionella investeringar inom konstruktionen av identitet. Vad som saknas är en teori som kan precisera det fenomen som studeras – hur identifikation sker genom utpekning av både interna andre och externa andre. Detta teoretiska ramverk behöver ta sig an både dynamiken i skapandet av politisk identitet och uppdelningen mellan jaget och den andre, samt identitetens emotionella appellering till publiken gällande säkerhet och trygghet. Samtidigt ger den tidigare forskningen med exceptionalism ett ramverk som analysen kan ta kraft i och återkoppla till.

3. Teoretiskt ramverk

Studiens teoretiska grund baseras på tre teorier från fyra olika författare. Dessa teorier har valts ut för att dels anta ett perspektiv av hur inrikespolitiken kan ses som en kamp mellan representationer av identitet, samt på vilka grunder detta görs. Medan Foucault (2003) begripliggör fenomenet med interna andre, förklarar Laclau och Mouffe (2008) hur denna kamp över representationer ser ut. Solomon (2015) ger därefter den förståelse av önskan och emotionella aspekter som blir avgörande för att förstå vad som driver detta utpekande. Teorierna bör här inte förstås som separata, utan tillsammans skapar de den helhet som blir nödvändig för att förstå det fenomen som studeras – hur presidentkandidater blir föremål för identitetsskapande och pekas ut som interna andre.

3.1 Politiken som krigets fortsättning med andra medel

Foucault (2003:15-16) vänder på Clausewitz klassiska tes och förstår *politiken* som krigets fortsättning med andra medel. I det politiska kriget finns inga neutrala kunskaper eller objekt - sanningen blir istället ett vapen för olika sidor med annorlunda uppfattningar om samhället.

Striden står mellan grupper som vill definiera samhällets allmänt accepterade sanning (ibid:51-54). Politiken blir en fasad för ett krig mellan partiska grupper, där samhället måste försvaras - mot externa fiender, och den andre inom statsapparaten (ibid:62). Striden utspelas över vad som konstituerar landet och en rättmätig tolkning av landets historia, nutid, och framtid. Politiken blir krigets fortsättning med andra medel när två grupper har för olika uppfattningar om samhällets gränser och värderingar för att kunna harmoniseras (ibid:73-77).

Samhällets uppfattade heterogena element gör det emellertid svårt att dela den sociala kroppen i två läger. Därav uppstår idén om att avvikande subjekt i form av utlänningar har infiltrerat vårt samhälle. Således framstår inte diskursen som ett instrument för att vända folk emot varandra, utan istället att skydda och bibehålla integritet och ordning (ibid:81). Foucault (2003:88) menar att staten konstitueras av permanent krigföring mellan två grupper. Vad som står på spel i denna kamp är representationer av nationen (ibid:93). Om en diskurs eller narrativ ska kunna vara kraftfull, måste det inlemmas i den existerande ordningen av kunskap. Således försöker de olika grupperna göra intertextuella referenser till sina anspråk (ibid:155). Kunskapen blir aldrig mer än ett vapen i den strid som pågår, därav utkämpas kriget genom den historia som berättar om det (ibid:171-173).

3.2 Att fylla noder och kampen om identitet

För Laclau och Mouffe (2008:33) handlar politiken om att konstruera subjekt. Säkerhetspolitiska företeelser eller kollektiva identiteter är inget som objektivt "existerar", utan formas och reproduceras av hur de representeras och definieras (ibid:103-104). En social identitet existerar bara så länge den ständigt artikuleras (ibid:139). Enligt Laclau och Mouffe (2008:166-169) är en identitets innehåll därav aldrig bestämt, men kan delvis och tidvis fyllas med olika betydelser eller noder. Detta leder likväl till att gränsdragningen mellan jaget och den andre, det interna och det externa - är inneboende subjektivt och obestämt. Exceptionalismen kan exempelvis beskrivas likt en *nod* som olika politiska läger försöker fylla med innehåll. Politikens essens blir således att artikulera en dominerande eller *hegemonisk* förståelse av vad en nod betyder, och i förlängningen vad som utgör den nationella identiteten. Eftersom identitetsmässiga begrepp som exceptionalism inte har någon bestämd betydelse, kan dess innebörd alltid utmanas och försöka fyllas med en hegemonisk innebörd (ibid:203-204).

Att fylla noder med innehåll berör inte primärt policy, utan handlar om att skapa

identitetsrepresentationer som allmänheten kan identifiera sig med och ta till sig (Mouffe 2008:31). Att rösta på ett parti handlar om att välja den nationella självbild som går att identifiera sig med, och vilket innehåll noder ska fyllas med (ibid:33-34). Medan Foucault (2003) teoretiserar politiken som antagonistisk, ger Laclau och Mouffe (2008) oss en förståelse om vad det egentligen är för sanning de strider om - att få definiera den nationella identitetens fundamentala begrepp eller noder.

3.3 Den andre som stjälar vår glädje

Varför blir politiken krigets fortsättning med andra medel, och vilka känslor sätts i spel när noder fylls med representationer av identitet? Enligt Solomon (2015:1-3) finns en stark emotionell och kollektiv dimension av önskan och begär efter en stabil identitet och säkerhet. Önskan refererar till subjektets strävan efter en fastställd självbild och ontologisk säkerhet.⁶ Likt tidigare konstaterat kan identiteter aldrig vara fastställda, utan är föränderliga och föremål för tvister. Därför kan denna önskan aldrig fullt ut realiseras. Önskan och begär manifesteras vanligtvis i en fantasi där det upplevs att något saknas eller har gått förlorat som förhindrar oss från att erfara glädjen av en fullkomlig identitet, och att detta något kan återfås. Denna fantasi är dock en illusion - de politiska representationerna är ofullständiga då föreställningen om det fullkomliga kollektiva jaget i sig är ouppnåeligt. Icke desto mindre attribueras frustrationen över att inte uppnå ontologisk säkerhet och stabilitet till förekomsten av en andre. Om bara den andre försvann eller försvagades så skulle vår identitet bli fullkomlig och vår önskan om ontologisk säkerhet besannas. Solomon menar att identitet konstitueras av subjekt med en avsaknad av helhet. Detta sätter igång den politiska processen med att peka ut "andra" som stjälar vår glädje och hindrar fantasin om fullkomlighet från att besannas (ibid:39-40, 43). Identiteten blir således både relationell till en andre, men också till den egna inneboende instabiliteten.

3.4 Den teoretiska kombinationen

Foucault (2003) förklarar att politiska kamper bör förstås som ett krig om sanningen och representationer av nationell identitet. Om en motsatt vision inte passar in i representationen av nationen, pekas den ut som en avvikande andre. Detta sker vanligtvis med referenser till något utländskt och markerar en gräns mellan det som uppfattas som internt och externt.

⁶ Ontologisk säkerhet kan definieras som att känna sig säker i sin identitet och uppleva en kontinuitet och stabilitet i det kollektiva jaget (se Giddens 1991, Mitzen 2006, Steele 2008, m.fl.).

Laclau och Mouffe (2008) ger sedan en förklaring för hur detta går till – begrepp likt ”exceptionalism” eller ”den andre” har ingen bestämd innebörd, utan politiken blir en kamp för att fylla dessa noder med en hegemonisk mening. Politiker appellerar inte till allmänheten och vinner röster endast genom policy, utan även med formuleringar av nationell identitet – vilka ”vi” är och vad ”vi” representerar. Solomon (2015) ger sedan en djupare förståelse av detta perspektiv med de emotionella implikationerna av att noder, och därmed identiteter, aldrig kan vara bestämda i en ständig kamp om representationer. Detta handlar om drivkraften i den önskan och strävan efter glädjen som en fastställd identitet innebär. Eftersom innehållet hos en identitet aldrig är givet, ger detta en känsla av avsaknad av fullkomlighet – och följaktligen ett utpekande av en andre som förhindrar denna glädje.

Med Foucaults (2003) och Laclau och Mouffes (2008) skildring av den nationella politiken som ett ständigt krig om sanning och att hegemonisera representationer, går det att angripa hur en intern andre utpekas som stjälar nationens glädje och förhindrar dess fullkomliga identitet. De teoretiska byggstenarna utgör tillsammans något större än var byggsten för sig. Noderna blir både objekt och rum för det politiska kriget, som drivs av en önskan för en fullständig identitet. Samhället och en viss representation av nationen måste försvaras mot den andre som förhindrar en stabil identitet - detta görs genom att hegemonisera avgörande noder vilka anspelar på identitet. Denna tolkningsram kan sammanfattas med att *politiken blir ett krig för att fylla noder med hegemonisk mening på basis av en identitetsmässig önskan om fullkomlighet.*

4. Tillvägagångssätt

Studien är en kvalitativ fallstudie där teori appliceras på ett fall för att bidra till ökad förståelse för fenomenet. Den valda metoden är narrativ metod, eftersom materialet från kandidater och partirepresentanter kan förstås som en berättelse om sig själva, den andre och nationen. Då två olika kandidater och partier analyseras finns ett naturligt komparativt inslag. Eftersom det rör sig om samma kontext och land, möjliggör detta en hög grad av intension där begrepp likt exceptionalism fångar in egenskaper ur båda politiska läger (Denk 2002:79-81). Om sidorna inte definierar ett begrepp på samma sätt, utgör det inte ett förhinder utan påvisar istället hur identitetsrepresentationer är omtvistade. För komparativ validitet används dessutom ett likartat material (se 4.3) från kandidaterna och partirepresentanter (Denk

2002:88-89).

4.1 Metod

Narrativanalys har valts som metod för att utröna vad det är för berättelse om sig själv, den andre och nationen som kandidaterna försöker förmedla, samt vilka önskningar de söker appellera till. Narrativa analyser blir fruktbara för studier med identitetsperspektiv, då narrativ är en intersubjektiv och meningsskapande tolkningsram för det kollektiva jaget som organiserar dåtid som nutid (Robertson 2018:219-221). Narrativets berättande struktur sammankopplar händelser och karaktärer (Hagström & Gustafsson 2019:390). Detta inbegriper både *vad* som redogörs för samt *hur* det kommuniceras (Robertson 2018:223-224). Narrativanalys visar händelser som organiseras utifrån en specifik verklighetsuppfattning, och med en sensmoral (Patterson & Monroe Renwick 1998:315-316). Sensmoralen manifesteras vanligen i en värdering och anspelningar på identitet genom inkludering, exkludering, jämförelser, eller etikettering. Narrativ är meningsskapande för att fånga publikens uppmärksamhet och vädja till kollektiva känslor (Hagström & Gustafsson 2019:390-391). Därav blir det godtagbart att undersöka narrativ i valkampanjer som försöker framhäva en attraktiv vision av sig själva och landet för väljare, samt visa varför motståndarens vision är oattraktiv. Apelleringen till identitet tydliggörs med narrativ om nationens syfte, ursprung, och utveckling (Patterson & Monroe Renwick 1998:320-323). Vad som undersöks i uppsatsen kan därför beskrivas som en narrativ strid med en splittrad förståelse av nationell identitet.

Nya narrativ refererar till och stärks av existerande narrativ. Två konkurrerande narrativ om identitet verkar därför inom samma möjliggörande och begränsande internarrativa sfär. Därför söker narrativen att omformulera etablerade noder (Hagström & Gustafsson 2019:387-388, 397, Laclau & Mouffe 2008). Därav kan inte sammankopplingen mellan interna och externa andre förstås utanför en oro för amerikansk nedgång med ett revanschistiskt Ryssland och ett utmanande Kina. Båda kampanjerna anspelar på detta, men framhäver och tolkar situationen olika. Amerikansk nedgång kan kopplas till en nationell självbild som världsledande, vilket förankras i metanarrativet om exceptionalism och en särskild global roll.

I analysen utrönas narrativet genom kategorier som Spencer (2016) presenterar baserat på White (1973), vilka presenteras under operationalisering. Kategorierna som identifieras utgör tillsammans en narratologisk berättelse (Robertson 2018:228-230). Narrativanalys kritiseras stundtals för bristande reliabilitet och reproducerbarhet, eftersom det grundas i forskarens

egen tolkning. Uppsatsförfattaren bör därför vara kritisk och öppen för alternativa tolkningar av materialets innebörd. De operationaliserande frågorna som ställs till texten tydliggör hur materialet gör en värdering (Robertson 2018:242-244, 247), och de tre narrativa elementen åsyftar att göra analysen transparent och således mer verifierbar (Spencer 2018:3).

4.2 Operationalisering och analysfrågor

Enligt det teoretiska ramverket utspelas politiken som krigets fortsättning med andra medel genom den berättelse som respektive sidor redogör för (Foucault 2003:171-173). Detta konkretiseras med en mall som begripliggör hur denna berättelse tar form. För att förstå hur ett narrativ byggs upp för analysens syften, används Spencers (2016) kategorisering av narrativets tre element, baserat på White (1973). Dessa tre komponenter formar vilka aspekter av narrativet som analysen fokuserar på, och utgör underrubriker som strukturerar analysen. Ett distinkt narrativ förtydligar appliceringen av teori på empiri och klargör den berättelse som kandidaterna söker förmedla. De tre narrativa kategorierna är inte ömsesidigt uteslutande i Spencers (2016) bok, och även i denna studie överlappar stundtals dess innehåll. Emellertid klargör kategorierna berättelsen som de politiska lägren söker förmedla på ett sätt som faciliterar förståelsen för teori, empiri och narrativ.

1. Bakgrund

Bakgrunden är den plats eller inramning som narrativet situeras kring. Miljön är inte passiv eller neutral, utan utgör en tolkning av den sociala verkligheten. Bakgrunden reflekterar protagonisten, och indikerar varför karaktärer agerar som de gör och därmed varför narrativet utvecklas på ett visst sätt. Bakgrunden ger således även en riktlinje för lämpligt beteende hos karaktärerna givet den kontext som presenteras (Spencer 2018:27-28). Eftersom valet utspelar sig i USA blir det rimligt att bakgrunden karaktäriseras på samma sätt – vad som utmärker landet, dess position i världen, och hur nationens allmänna tillstånd ser ut.

2. Karaktärisering

Karaktäriseringen beskriver narrativets aktörer. Konstruktionen av identitet i narrativ baseras ofta på karaktärer med attribut som går att identifiera sig med. Attributen kan exempelvis innebära övertygelser och ideologi, agerande, etikettering, och relation till andra. Genom narrativ om jaget och den andre etableras en känsla av stabilitet och säkerhet gentemot omgivningen (Spencer 2016:28-32). Förutom de givna karaktärerna inom ramen för relationella jämförelser, Donald Trump och Joe Biden, framkommer även Kina och Ryssland.

Sammanfattningsvis framhåller karaktärisering attribut som går att identifiera sig med eller är fränstötande.

3. Handling

Handling inbegriper hur bakgrund, karaktärer och händelser är sammanlänkade och varför ett visst beteende uppstår i en sammanlänkning av aktör och struktur. Karaktärerna i narrativet agerar av en anledning. Handling ger en värdering, förklaring och narrativ mening. Ett händelseförlopp och kausalitet mellan aktörers handlingar och bakgrund presenteras. Med handlingen kan publiken forma (eller ges) en värdering om karaktärer som agerar utifrån en viss bakgrund (Spencer 2016:32-35). Till handlingen kan även narrativets sensmoral eller lärdom läggas till (Patterson & Monroe Renwick 1998, Hagström & Gustafsson 2019). Under handling utronas vilka värderingar, sensmoral, eller lärdomar som narrativet avslutas med.

På detta narrativ appliceras det teoretiska ramverket, där *politiken blir ett krig mellan att fylla noder och därav hegemonisera representationer av nationell identitet, på basis av en önskan efter fullkomlig identitet som den andre förhindrar*. Att exempelvis presentera nationens tillstånd och karaktärer i narrativet på ett visst sätt är ett försök att fylla noder inom ett politiskt krig över vad dessa representationer ska innebära. Det innehåll som de två sidorna presenterar i noderna ska representera landet och en särskild förståelse av den nationella identiteten, medan den andre förhindrar denna fullkomliga identitet.

Modell 1. Analytiskt ramverk där teori appliceras på kandidaternas narrativ för att kunna besvara studiens syfte (Spencer 2016:25).

De tre teorierna kan inte separeras, eftersom de tillsammans utgör en helhet som teoretiskt perspektiv. Däremot blir de narrativa kategorierna underrubriker för att förstå den berättelse som respektive sidor förmedlar. Därav hämtas analysfrågorna ur teorins fundament.

Frågorna genomsyrar och återkopplas till löpande till i analysen, men besvaras ytterst under slutsatser.

- (1) Vad innehåller narrativet som kandidaterna försöker förmedla med sin kandidatur?
- (2) Vilka omtvistade noder framkommer i narrativet som kandidaterna försöker fylla?
- (3) Hur utger sig kandidaterna i narrativet för att kunna uppfylla en önskan om en fullkomlig identitet, och hur förhindrar den andre kandidaten denna fullkomlighet?

Analysfrågorna är en nedbrytning av den ursprungliga frågeställningen, för att kunna begripliggöra *hur presidentkandidater utmålas som interna andre i relation till hotande makter och amerikansk identitet.*

4.3 Material

Eftersom presidentvalskampanjer pågår länge finns mycket potentiellt material att tillgå. Vid urvalet har fokus lagts på att materialet ska tala till allmänheten och ha ett brett publikt omfång. Allt material som används har sänts ut till allmänheten via nyhetskanaler. Enligt Gilmore m.fl. (2020:545-546) redogör presidentkandidater i sina nomineringstal på respektive partikonvent för berättelsen om USA utifrån deras förståelse. Detta inkluderar en vision om hur de kan få landet på rätt väg, ofta med referenser till nationell identitet och exceptionalism. Här inkluderas även andra talare från konventet, eftersom partiet rimligtvis vill förmedla en sammanhängande berättelse om USA och dess attribut, vägval och utmaningar. Talare på konventen väljs med omsorg för att representera partiets åskådning och vision för nationen. En stor del av materialet utgörs därför av tal från respektive konvent. Även om studien söker begripliggöra hur de olika kandidaterna utpekats som en andre och ett hot, är de representanter för varsitt större parti.

Talen kompletteras även med presidentdebatterna och vicepresident-debatten, samt kandidaternas intervjuer med TV-programmet *60 minutes* på CBS News kort innan valdagen. Det utökade materialet fördjupar kandidaternas ståndpunkter och ger ett bredare tidsspänn över hösten 2020, vilket ämnar stärka den berättelse som utronas ur narrativanalysen. Det kan

ifrågasättas huruvida allt empiriskt material har lika stor spridning. Likväl ämnar analysen påvisa hur detta är ett koherent narrativ. Även om väljarna inte tar del av allt material kan de uppfatta budskapets kärna utifrån ett fåtal tal. Med studiens omfång blir det inte möjligt att analysera hur publiken bemöter kandidaternas agerande. Således kan det inte fastställas hur pass mycket allmänheten känner sig representerad i den nationella identitet som kandidaterna propagerar. Eftersom kandidaterna försöker vinna röster blir det dock rimligt att anta att identitetsrepresentationerna är förankrade i allmän opinion.

Gällande de starka anklagelser som riktas i materialet syftar studien inte till att verifiera eller falsifiera, utan att presentera narrativ om nationen och diverse kandidat, och analysera det utifrån det teoretiska ramverket. Rimligtvis har vissa anklagelser en mer eller mindre reell grund utanför den diskursiva konstruktion som analyseras, emellertid hamnar detta utanför studiens omfång. Av vikt är istället hur anklagelserna *används* i konstruktionen av identitet.

5. Analys

Analysen struktureras utifrån narrativets tre element; bakgrund, karaktärisering, och handling. Bakgrund inbegriper nationens tillstånd och roll, karaktärisering handlar om de karaktärer som framkommer, medan handling sammankopplar bakgrund och karaktärer med en uppmaning eller lärdom. Varje del presenterar de båda kandidaternas narrativ, därefter följer en sammanfattning med empiri och teoretiska insikter. De slutgiltiga svaren på analysfrågorna återkopplas sedan till under slutsats.

5.1 Bakgrund

5.1.1 Trumpkampanjen

Trumpkampanjen målar upp ett USA med en extraordinär nationell själ, vilken besegrat tyranni världen över. (D. J. Trump 2020b). USAs själ återspeglas i ”the wide eyed wonder of every American child as they take their first breath in the greatest country the world has ever known” (D. Trump Jr. 2020). Den gudabenådade själen är ostoppar (T. Trump 2020).

“What united generations past was an unshakable confidence in America's destiny, and an unbreakable faith in the American People. They knew that our country is blessed by God, and has a special purpose in this world [...] This towering American spirit has prevailed over every challenge, and lifted us to the summit of human endeavor.” (D. J. Trump 2020b)

Budskapet överensstämmer med den exceptionella nationella mytbildningen, där USA aldrig kommer falla eller att tappa sin position som stormakt (Gilmore m.fl. 2020, Eliassen Restad 2014, McMillan 2017). Under de senaste månaderna har USA ställts inför en ny utmaning – ett dödligt virus. I den delade sorgen över pandemins offer ska landet enas och besegra Coronaviruset. Amerikaner är ett särskilt folk som aldrig har tillåtit sig att tyglas eller hållas tillbaka - “Americans have steel in their spines, grit in their souls, and fire in their hearts” (D. J. Trump 2020a). Mike Pence beskriver USA som ett land av modiga hjältar. Den amerikanska flaggans symbolism är en nationell stöttepelare, och ”if you look through the fog of these challenging times [...] our flag is still there” (Pence 2020a).

USA är en nation av “fierce proud, and independent American patriots” (D. J. Trump 2020a). Vem som helst kan nå sina mål i landet där ingenting är omöjligt, eftersom ”there is no one like us on earth” (D. J. Trump 2020a). Med kärlek till nationen och enighet är allt möjligt. USAs förfäder som seglade över havet klarade av omänskliga förhållanden i det nya landet eftersom “they loved their families, they loved their country, and they loved their god” (D. J. Trump 2020a). USA är världens mest exceptionella land - “the torch that enlightens the entire world (D. Trump 2020a). Likt Hofstadter (1996[1965]) skriver handlar USA om strävan. Det handlar inte om att blott födas i USA – utan även ta till sig amerikanska idéer och den exceptionella självbilden. Detta karaktäriserar bakgrunden - nationen, och utgör dess styrka. Exceptionalismen är emellertid inte enbart en historisk kontinuitet, utan Donald Trump har förändrat USA till det bättre.

“When I stood on this convention stage four years ago, no one fully understood the historic change that was about to take place [...] First, we were ignored. Then we were laughed at. And then together we won. From that moment forward, America came first. America started winning again. America became respected again” (E. Trump 2020).

Den intertextuella referensen till exceptionalismen och en gemensam historia förenas med en bakgrund av landets tillstånd under Donald Trumps ämbetsperiod. USA sätts nu först, och nationen har fått en återkomst med förnyad styrka där andra länder återigen avundas USA (E. Trump 2020). NATO bidrar mer till det gemensamma försvaret av västvärlden än någonsin, eftersom USA ställt hårdare krav (Pence 2020b). Amerikanska patrioter har alltid försvarat landets frihet (Pence 2020a), och “Whenever your way of life was threatened, our heroes answered the call” (D. J. Trump 2020a). Nu står nationen återigen under hot:

“And yet, despite all of our greatness as a nation, everything we have achieved is now endangered. This is the most important election in the history of our country. At no time before have voters faced a clearer choice between two parties, two visions, two philosophies, or two agendas.” (D. J. Trump 2020a)

Valet kommer avgöra huruvida den amerikanska drömmen om storhet räddas och försvaras (D. J. Trump 2020a). Nationen måste skyddas (E. Trump 2020), liksom generationer av amerikaner tidigare gjort (Pence 2020a).

5.1.2 Bidenkampanjen

Under det demokratiska konventet tecknas bakgrunden i betydligt mer dystra färger, där pandemin och polariseringen skapat ett av de mest avgörande och svåra tillfällena i landets historia (Biden 2020a). Rimligtvis görs detta även eftersom Joe Biden vill vinna valet och genom narrativet förklara att han bättre kan leda landet. Så följer att ljuset kan återfinnas i de mörkaste av tider.

“American history tells us that it’s been in our darkest moments that we’ve made our greatest progress, that we found the light. In this dark moment, I believe we’re poised to make great progress again, that we can find the light once more” (Biden 2020a).

Enligt Biden definieras USA av möjligheter. I en anständig nation med ett storslaget folk är ingenting omöjligt när amerikaner står enade. Till skillnad från Donald Trumps (2020a) bakgrund, är USA just nu inte världens ljus (Biden 2020a). USA ska vara exemplet som världen vill följa, som inspirerar globalt samarbete mot gemensamma hot. Istället har landets internationella rykte och demokratiska institutioner stagnerat (B. Obama 2020). För Bidenkampanjen har USA ett historiskt distinkt sätt att vara och agera som landet har avvikit från, och valet blir en kamp för nationens själ (Biden 2020a). Här utmålas två typer av bakgrunder, där nationens tillstånd idag ständigt kontrasteras med hur det borde vara givet amerikanska ideal.

“Give people light. Those are words for our time. The current president has cloaked America in darkness for much too long. Too much anger, too much fear, too much division [...] I see a different America, one that’s generous and strong, selfless, and humble.” (Biden 2020a).

Kamala Harris beskriver hur hon ser USA som ett ”beloved community” (Harris 2020a). I detta samhälle möter folket utmaningar tillsammans, och segrar och faller som ett trots att amerikaner inte är överens om exakt allt. Detta är vad nationen ska utlova, den vision och de ideal som vägleder nationen och som generationer stridit för – ”decency and fairness, justice, and love [...] to love our country is to fight for the ideals of our country” (Harris 2020a).

Today, that country feels distant [...] So we’re at an inflection point. The constant chaos leaves us adrift. The incompetence makes us feel afraid. The callousness makes us feel alone. It’s a lot, and here’s the thing. We can do better, and deserve so much more” (Harris 2020a)

USA har vänt ryggen mot världen och de traditionella allianser som går tillbaka till Reagan och Eisenhowers ämbetsperioder. Detta inbegriper inte blott policy, utan även nationell karaktär och avsaknad av empati. I linje med hur politikens krig utkämpas över sanningen (Foucault 2003), kan sanningen släppa nationen fri. Den håller att ”what’s going on in this country is just not right [...] this is not who we want to be” (M. Obama 2020). USA står vid ett vägval om huruvida principen om enighet och en nation med ett högre syfte ska bibehållas, enligt republikanen John Kasich (2020) som talade på demokraternas konvent. Valet är en möjlighet att bestämma vilka landet är – ”Who we are as a nation, what we stand for, and most importantly, who we want to be, that’s all on the ballot (Biden 2020a).

5.1.3 Sammanfattning och analys

Trots att kampanjerna tecknar olika bakgrunder av nationens tillstånd, innehåller båda narrativ referenser till amerikansk exceptionalism. Exceptionalismen kan förstås som en fundamental del av amerikansk identitet, vilken håller att USA har en särskild roll och syfte (Gilmore m.fl. 2020, Eliassen Restad 2014, McMillan 2017). Enligt det teoretiska ramverket kan exceptionalismen förstås som en *nod*, vilken ska fyllas med ett bestämt innehåll (Allin & Jones 2012, Laclau & Mouffe 2008).

Trumpkampanjen utmålar ett storslaget USA som är på rätt kurs mot framtiden med en förnyad styrka och restaurerad exceptionalism. Noden exceptionalism fylls med storslagenhet, en oövervinnerlig själ, frihet och patriotism. Eftersom USA är världens främsta nation, ska amerikanska intressen komma först likt de gjort de senaste fyra åren (D. J. Trump 2020a, D. Trump Jr. 2020, E. Trump 2020, Pence 2020a). Bidenkampanjen tecknar en betydligt dystrare bakgrund där USA är på väg åt helt fel håll, och inte lever upp till sina grundläggande

principer samt exceptionella status och rykte i världen. Den bakgrund som speglas är inte hur landet ska vara – istället för att präglas av enighet, hopp, styrka, kärlek och rättvisa kännetecknas landet av rädsla, ilska, och polarisering (Biden 2020a, B. Obama 2020, Harris 2020a, M. Obama 2020, Kasich 2020).

Utifrån det empiriska materialet kan det argumenteras för att båda politiska läger på den mest grundläggande nivån fyller noden *amerikansk exceptionalism* med att landet ska vara stolt, storslaget och starkt på basis av amerikaners kärlek till sitt land. Enligt det teoretiska ramverket kan detta anses vara *hegemoniskt* innehåll i noden, eftersom det finns en allmän uppfattning om vad exceptionalismen innebär (Laclau & Mouffe 2008) Exakt vad som kan göra landet exceptionellt råder det däremot delade meningar om, varav kampanjerna än mer söker definiera den allmänt accepterade berättelsen om samhällets tillstånd snarare än noden i sig (Foucault 2003:51-54). För att göra narrativ kraftfulla krävs dock intertextuella referenser till allmänt vedertagna representationer av identitet likt exceptionalism (ibid:155). Enligt båda kampanjerna måste USAs exceptionella position försvaras, vilket görs med referenser till vad som konstituerar exceptionalism samt hur landets tillstånd och väg framåt ska tolkas (ibid:73-77). Exceptionalismen är i båda narrativ ett inneboende drag i den amerikanska historien och folksjälens. Var striden står över noden exceptionalism är huruvida USA varit exceptionalistiskt under Trumps ämbetsperiod och levt upp till denna standard.

Utifrån dessa likartade exceptionella kärnvärden kan det hävdas att båda politiska läger antar att det finns en *önskan* hos väljarkåren om stabilitet och trygghet i landets identitet och en säker position på den globala arenan. Om landets exceptionalism kan fastställas, kan således fantasin om säkerhet i den nationella identiteten besannas (Solomon 2015). Just hur USA ska fullfölja och realisera denna önskan om en säker och stabil identitet råder det delade meningar om. Därav tecknas bakgrunden – nationens tillstånd – diametralt olika även om några fundamentala värden som amerikansk storhet återkommer. Det är emellertid tydligt att samhället måste försvaras, varav nästa del i analysen berör mot vem nationen ska fredas från.

5.2 Karaktärisering

5.2.1 Trumpkampanjen

I det politiska kriget utkämpas kampen över sanning i det narrativ som talar om hur verkligheten ser ut (Foucault 2003:171-173). Detta gäller inte enbart hur bakgrunden ter sig, utan även vilka karaktärer som agerar inom den. Donald Trump är protagonisten som lämnat

sitt liv som affärsman för att strida för det amerikanska folket. Trump skiljer sig från andra politiker då Trump håller vad han lovar och alltid sätter USA först (D.J. Trump 2020a). Narrativets protagonist står med folket, kämpar för dem och får saker gjorda som inte andra kan. Ivanka Trump presenterar sin far som en ”warrior”, ”champion of the american worker” och ”defender of common sense” (I. Trump 2020). Trump är inte en konventionell politiker, men till skillnad från det politiska etablissemanget uppnår han resultat och väljer alltid folket samt sunt förnuft framför partipolitik. Därav tänker Trump alltid på vad policy kommer att betyda för den vanlige medborgaren (ibid:2020). Donald Trump står för amerikanska värderingar (L. Trump 2020), och skyr inga utmaningar ”because fighting for America is something he will sacrifice anything for” (T. Trump 2020).

“You see, Make America Great Again is not a slogan for my father. It is what drives him to keep his promise of doing what is right for American citizens [...] God has blessed us with an unstoppable spirit. His spirit, the American spirit. My dad has proven to be driven by that spirit.” (T. Trump 2020).

Trump personifierar den amerikanska själen och är kämpan som försvarar samhället från hot, särskilt mot två antagonister vilka sammankopplas. Detta är Biden och demokraterna, samt Kina vilka karaktäriseras som ”our adversary, our competitor, our foe in many ways” (D. J. Trump 2020f). Det kommunistiska Kina står mot det frihetliga och kapitalistiska USA, där Kina försöker stjäla amerikansk produktion, underminera den amerikanska ekonomin och dessutom har spridit en pandemi över världen (D. J. Trump 2020a). Joe Biden bryr sig inte om amerikanska arbetare, och demokraterna tycker inte att USA är exceptionellt – istället ser de “a wicked nation that must be punished for its sins” (D. J. Trump 2020a). Enligt Mike Pence (2020a) tror inte demokraterna och Biden på amerikansk frihet. Biden har under sin tid i Washington slutit frihandelsavtal på bekostnad av amerikanska arbetare (D. J. Trump 2020a).

“Where we fought for free and fair trade and this president stood up to China and ended the era of economic surrender, Joe Biden has been a cheerleader for communist China. He wants to repeal all the tariffs that are leveling the playing field for American workers [...]” (Pence 2020a).

Joe Biden stödde Kinas inträde i WTO vilket var “one of the greatest economic disasters of all time” (D. J. Trump 2020a). Biden har alltid varit på fel sida av historien gällande ekonomi, global handel och nationell säkerhet. Därför vill Kina att Biden ska vinna valet, då “Biden’s record is a shameful roll call of the most catastrophic betrayals and blunders in our lifetime”

(D. J. Trump 2020a). Biden är svag och kan inte stå upp för USA, varken gällande det kommunistiska Kina eller socialister likt Bernie Sanders på hemmaplan - "Joe Biden's agenda is made in China. My agenda is made in the USA" (D. J. Trump 2020a). Trumps två söner, Eric och Donald Jr., karaktäriserar Biden som en del av etablissemangen till skillnad från Trump:

"Most politicians spend their entire careers in Washington D.C. and get absolutely nothing accomplished, for example, Joe Biden. Joe Biden is a politician who has been in government for 47 years. He's a career politician who has never signed the front of a check and does not know the slightest thing about the American worker or the American business, the engine which fuels the greatest economy the world has ever known. The same politician who has been a total pushover for communist China [...]" (E. Trump 2020).

"Beijing Biden is so weak on China that the Intelligence Community recently assessed that the Chinese Communist Party favors Biden. They know he'll weaken us both economically and on the world stage. But that makes sense, considering Joe Biden is basically the Loch Ness Monster of the Swamp. For the past half-century, he's been lurking around there. He sticks his head up every now and then to run for President, then he disappears and doesn't do much in between" (D. Trump Jr. 2020).

Joe Biden har inte bara svårt att stå upp för USA eftersom han är en svag globalist, utan även eftersom Biden är korrupt. När Biden var vicepresident lät han sin son göra affärer i Kina, och Bidens familj har blivit rik eftersom han låtit sig introduceras till kinesiska affärsmän. Biden har således utnyttjat ämbetet som vicepresident och berikat sig genom korruption. Demokraterna har försökt koppla ihop Trump med Ryssland, vilket Trump anser varit en "phony witch hunt" (D. J. Trump 2020d).

"Let me just say this. Mueller, and 18 angry democrats and FBI agents all over the place spent 48 million dollars, they went through everything I had [...] and they found absolutely no collusion and nothing wrong. 48 million, I guarantee you if I spent one million on you Joe I could find plenty wrong because the kind of things that you've done and the kind of money that your family has taken" (D.J. Trump 2020d).

Medan Trump strider för det amerikanska folket och tagit hårdare tag än någonsin angående Kina och Ryssland (D.J. Trump 2020d), är Biden en svag antagonist som inte klarar av att upprätthålla amerikansk säkerhet – "China ate your lunch Joe, and no wonder your son goes

in and he takes out billions of dollars” (D.J. Trump 2020b).

5.2.2 Bidenkampanjen

I narrativens karaktärisering tycks det vara avgörande att protagonisten kan försvara det amerikanska samhället och dess medborgare, och att den andre kandidaten inte kan det (Foucault 2003). I sitt nomineringstal karaktäriserar Joe Biden (2020b) sig själv som en person som alltid kommer skydda USA från hot, och främja en säkrare värld för alla amerikaners bästa. Joe Biden vet hur världen fungerar, att “our true strength comes from setting an example that the world wants to follow” (B. Obama 2020). Under sin karriär har Biden alltid försökt sprida amerikanska intressen och värderingar globalt, och han är en person som “turns our challenges into purpose” (B. Obama 2020). Biden har inte bara erfarenhet av ledarskap, utan även de attribut som behövs - empati, värdighet och en tro på att alla amerikaner räknas. Biden och Harris förstår att politiskt motstånd inte behöver betyda att opponenter inte är amerikaner (B. Obama 2020).

USAs förre utrikesminister under George W. Bush, Colin Powell, talade på konventet om hur Biden är en ledare som alltid stått upp mot USAs fiender och med dess allierade (Powell 2020). Ingen är dock perfekt - och Biden är ödmjuk inför detta faktum. Därför är han öppen för andras råd och insikter. Oavsett vad har Biden aldrig ”lost sight of who we are, all of us” (M. Obama 2020). John Kasich skildrar Biden som en godhjärtad man, “a unifier, someone who understands the hopes and dreams of the common man, a man who can help us to see the humanity in each other” (Kasich 2020).

Bidenkampanjen presenterar två huvudsakliga antagonister som samhället måste försvaras mot, Donald Trump och Vladimir Putin. Joe Biden är i programmet *60 minutes* tydlig med att Kina istället är USAs största konkurrent, och hur konkurrensen hanteras avgör om Kina kommer att vara ett militärt hot (Biden 2020d). Medan Biden (2020c) under tiden som vicepresident vägrade låta Kina nonchalera internationell lag, har Trumps likgiltighet gjort att Kina istället bemästrat ”the art of the steal” gentemot USA (Biden 2020b). För båda kampanjerna är det tydligt att Kina försöker stjäla USAs välstånd, och därav underminera USAs position och nationella säkerhet (Allin & Jones 2012:24-26). Detta kan likväl kopplas till USAs identitet som exceptionell (Gilmore m.fl. 2020, Eliassen Restad 2014, McMillan 2017), och därav försöker makter likt Kina och Ryssland även stjäla Kina USAs

identitetsmässiga *glädje* (Solomon 2015).

Donald Trump har vänt sig bort från USAs allierade och istället omfamnat ”guys like the thugs in North Korea, and the Chinese president, and Putin [...]” (Biden 2020c). Ryssland är USAs största hot som försöker urholka USAs säkerhet och allianser, särskilt när Trump har backat från de utrikespolitiska principer som USA stod för internationellt (Biden 2020d). Ryssland utmanar USAs suveränitet när de har försökt involvera sig i valet, och Trump har inte sagt ett ord till Putin om det, varav Biden kryptiskt undrar hur det kommer sig (Biden 2020c).

“[...] Russia is wanting to make sure that I do not get elected as the next president of the United States because they know I know them. And they know me. I don’t understand why this president is unwilling to take on Putin, when he’s actually paying bounties to kill American soldiers in Afghanistan,⁷ and he’s engaged in activities that are trying to destabilize all of NATO. I don’t know why he doesn’t do it but it’s worth asking the question why isn’t that being done?” (Biden 2020c)

“The fact is that I have gone head to head with Putin, and made it clear to him we’re not gonna take any of his stuff. He’s Putin’s puppy, he still refuses to even say anything to Putin about the bounty on the heads of American soldiers” (Biden 2020b).

Under vicepresident-debatten sade Kamala Harris (2020b) att Trump inte vet vilka USAs fiender är, då han förrått USAs allierade. Trump har inte brytt sig om att försöka stoppa rysk inblandning i det amerikanska valet, då Trump “prefers the word of Vladimir Putin over the word of the American intelligence community (Harris 2020b). Angående storyn om att Ryssland betalat för att få amerikanska soldater dödade menade Harris att ”Joe Biden would never do that [...] Joe Biden would hold Russia to account for any threat to our nation’s security and to our troops” (Harris 2020b). Anklagelserna om att Biden varit involverad i sonen Hunters internationella affärer är dessutom en rysk desinformationskampanj som spridits till Trumps advokat Rudy Giuliani. “When you put the combination of Russia, Giuliani, the president together, it’s just what it is” (Biden 2020d).

⁷ Se *The New York Times* “Trump Got Written Briefing in February on Possible Russian Bounties, Officials Say” (29/6-2020, uppdaterad 16/11-2020)
<https://www.nytimes.com/2020/06/29/us/politics/russian-bounty-trump.html>

I karaktäriseringen av Biden ställs hans empati, erfarenhet, och förmåga i kontrast till karaktäriseringen av narrativets antagonist, Donald Trump. Detta görs inte bara med referens till Ryssland och Putin, utan även med personliga attribut. Bidens år i politiken har tydligt präglats av ärlighet och en vilja att tjäna det amerikanska folket vid landets federala institutioner, till skillnad från Trump (Harris 2020b).

“The president takes no responsibility, refuses to lead, blames others, cozies up to dictators, and fans the flames of hate and division. He’ll wake up every day believing that job is all about him, never about you” (Biden 2020a).

Barack Obama (2020) hoppades att Trump skulle ta presidentämbetet på allvar. Trump har dock enbart varit intresserad av sig själv och att få uppmärksamhet. Att Trump hotar demokratin är ett återkommande tema (Biden 2020a, Barack Obama 2020, Sanders 2020 m.fl.). Colin Powell (2020) menar att president Trump gör allt han kan för att landet ska fortsätta vara delat och polariserat. Presidenten ställer människor mot varandra och är “unlike all of our leaders before him who worked to unite us to bridge our differences and lead us to a united America” (Kasich 2020).

5.2.3 Sammanfattning och analys

Utifrån respektive karaktäriseringar kan det utrönas vilka egenskaper hos en president som ska symbolisera nationell identitet (Lowndes 2013). Presidentämbetet kan likväl förstås som en nod som ska fyllas med karaktäriseringar av respektive kandidat i narrativet – hur ska en president vara?

Utifrån Trumpkampanjen ska presidenten stå för sunt förnuft och alltid sätta landet och dess medborgares bästa först. Den amerikanska presidenten ska personifiera den amerikanska själen och alltid stå upp mot hot. Emellertid är Donald Trump inte som alla andra. Han är en ovanlig politiker, som strider för nationen med en intensitet bortom det vanliga och får därför saker gjorda som andra inte kan (D.J. Trump 2020a, I. Trump 2020, T. Trump 2020 m.fl.).

Utifrån Joe Biden och demokraterna bör presidenten likväl vara patriotisk och stå upp för landet och dess medborgare. En president ska arbeta för amerikanska intressen och att USA sätter normerna för världsordningen, men även arbeta med USAs allierade för att stå upp mot hotande länder. Presidenten ska även vara en god person och ha personliga kvalitéer som

erfarenhet, empati, ärlighet, och ödmjukhet – attribut som Biden särskilt tycks inneha (Biden 2020a, B. Obama 2020, M. Obama 2020, m.fl.).

De två politiska lägren delar grundläggande karaktärsdrag om hur en president ska vara. Presidenten ska vara stark, patriotisk och stå upp för USA, dess intressen, frihetliga normer och medborgare gentemot hotande utländska makter. Även om noden *president* sedan fylls med mer specifika attribut och personliga kvaliteter hos kandidaterna, kan det hävdas att detta är nodens *hegemoniska* kärna. Med detta i medvetande, görs därför ett aktivt försök att påvisa hur den andre kandidaten inte kan ta plats i noden president. Exempelvis karaktäriseras båda kandidater snarare bry sig om sig själva än det amerikanska folket. Detta tycks dock inte vara tillräckligt bevismaterial för att peka ut interna förrädare – därav framkommer att utländska makter infiltrerat de kandidater som ska personifiera statsapparaten (Foucault 2003:81). Eftersom Biden inte bryr sig om det amerikanska folket blir han dessutom en korrupt karriärpolitiker som äventyrar USAs nationella säkerhet, och blidkar Kina för att berika sin familj (D. J. Trump 2020b, 2020d). Trump anser att ämbetet handlar om honom själv, inte nationen, och kan inte skilja mellan fiender och allierade (Biden 2020a, Harris 2020b). Bidenkampanjen är inte lika explicit i retoriken att Trump är lierad med Putin, emellertid finns Rysslandsutredningen (BBC 2019) ständigt som en implicit intertextuell referens.

Som nämnt i studiens inledande del upplevs USAs position som världens ledande stormakt inte längre vara lika självklar (Jentleson 2013, Lieber 2013), och referenser görs till just de två utländska makter vilka betraktas som landets största hot (DHS 2020). Att interna andre på ett hotande vis utmålas tillsammans med externa andre, befäster argumentet att det politiska kriget inte enbart handlar om konkurrerande diskursiva eller narrativa konstruktioner av nationens tillstånd, utan även om de emotioner som väcks när landets säkerhet upplevs vara hotad (McMillan 2017). Om bara den andre – Trump, Biden, Kina, eller Ryssland – försvann så skulle USA stå säkert, starkt och stabilt igen (Solomon 2015).

5.3 Handling

5.3.1 Trumpkampanjen

Bakgrunden och karaktäriseringen lämnar oss med följande insikt – om USA ska fortsätta vara exceptionellt, säkert och starkt på den globala arenan behövs fyra år till med Trump.

Bidens meritlista visar på att han inte står upp för USA, utan är istället korrupt. Trump har tagit “the toughest, boldest, strongest, and hardest hitting action against China in American

history” (Trump 2020b). Enligt Trump har han valt att ställa upp som president eftersom:

“I could not watch this betrayal of our country any longer. I could not sit by as career politicians let other countries take advantage of us on trade, borders, foreign policy and national defense” (D. J. Trump 2020a).

Under Trumps mandatperiod har hotet från Kina tagits på allvar, till skillnad från Biden som “scoffed last year at even the idea that China was a competitor of the United States [...] We put China on notice that the era of economic surrender is over” (Pence 2020b). Kina kommer att äga USA om Biden vinner (D. J. Trump 2020a).

“Joe Biden is not the savior of America's soul – he is the destroyer of America's Jobs, and if given the chance, he will be the destroyer of American Greatness [...] Our opponents believe that America is a depraved nation. We want our sons and daughters to know the truth: America is the greatest and most exceptional nation in the history of the world” (D. J. Trump 2020a).

Trump är den affärsman med vinst i sikte som leder landet mot framgångar, varav ”success is going to bring us together” (D.J. Trump 2020d). Trump har kämpat för att USA ska leva upp till exceptionalismens mytbild, och han har hela tiden blivit motarbetad av den andra sidan med falska anklagelser om ryska konspirationer (D.J. Trump 2020b). Erfarenhet är inte allt inom politiken, eftersom Joe Biden spenderat 47 år i maktens korridorer och inte fått något meningsfullt gjort till skillnad från Trump (Pence 2020b). Om Biden vinner kommer det att bli ”a very sad day for this country” (D.J. Trump 2020d). USA kommer aldrig att förstöras utifrån, utan om nationen förloras är det för att den förstörts inifrån (L. Trump 2020), därför är valet en kamp om att “keep America true to America” (T. Trump 2020).

”Joe Biden wants to go back to the economic surrender to China [...]. Joe Biden says democracy is on the ballot, make no mistake about it. The American economy, the American comeback is on the ballot” (Pence 2020b).

Med referens till bakgrunden om USA som exceptionalistiskt menar Trump att “we will prove worthy of this magnificent legacy” (D.J. Trump 2020a). Vad som står på spel är inte enbart annorlunda policy, utan huruvida “America remains America” (Pence 2020a). Genom bakgrunden av ett USA på väg tillbaka, och karaktäriseringen av Trump finns bara en möjlig sensmoral – ”Every day, President Donald Trump has been fighting for you, and now it’s your

turn to fight for him” (Pence 2020a). Om landets invånare önskar ha en ljus framtid, ska de återvälja Donald Trump som president (D. Trump Jr 2020).

5.3.2 Bidenkampanjen

Bidenkampanjens narrativ mynnar ut i förståelsen av hur Joe Biden ställt upp för att vinna tillbaka USAs själ, ena landet, och förändra bakgrunden från täckt i mörker till ljus - “United we can and will overcome this season of darkness in America” (Biden 2020a).

“All elections are important but we know in our bones, this one is more consequential [...] We can choose a path of becoming angrier, less hopeful, more divided, a path of shadow and suspicion, or we can choose a different path and together take this chance to heal, to reform, to unite, a path of hope and light. This is a life-changing election. This will determine what America is going to look like for a long, long time [...] Who we are as a nation, what we stand for, and most importantly, who we want to be, that’s all on the ballot” (Biden 2020a).

USA måste finna ljuset tillsammans, där folket är enade i sin kärlek till nationen och sina medmänniskor i hoppet om en bättre framtid (Biden 2020a).

“For love is more powerful than hate, hope is more powerful than fear, and light is more powerful than dark. This is our moment, this is our mission. May history be able to say that the end of this chapter of American darkness began here tonight as love and hope and light join in the battle for the soul of the nation. And this is a battle we will win and we’ll do it together. I promise you” (Biden 2020a).

Kampen för nationens själ står inte mellan onda och goda amerikaner, utan “it’s the struggle to call out what is good in every American” (Buttigieg 2020). Demokratin står på spel (Biden 2020a, Barack Obama 2020, Sanders 2020). Det handlar fundamentalt inte om Biden eller Harris som personer, utan om att rösta och rädda landet från Trump (Harris 2020b). Om folket inte röstar för förändring, kommer de inte att kunna känna igen USA längre. Trump måste stoppas - “if you think things cannot possibly get worse, trust me, they can and they will if we don’t make a change” (Michelle Obama 2020), “[...] the price of failure is just too great to imagine” (Sanders 2020). Det är dags att sätta nationens bästa först. När USA enade väljer rätt väg kan landet återta sin exceptionella status och se “the top of the mountain as a United States of America with a soul that is a beacon of freedom to the entire world” (Kasich 2020).

Joe Biden kan ena landet, och återupprätta dess styrka och själ – “an America that inspires freedom around the world, that’s the America Joe Biden will lead as our next president” (Powell 2020). Joe Biden lovade i sitt nomineringstal att alltid arbeta för alla amerikaners bästa, oavsett om de röstade på honom eller inte (Biden 2020a).

”I represent all of you, whether you voted for me or against me. And I’m gonna make sure that you’re represented. I’m gonna give you hope, we’re gonna move [...] What is on the ballot here is the character of this country. Decency, honor, respect, treating people with dignity [...] I’m gonna make sure you get that, you haven’t been getting it the last four years” (Biden 2020c).

”There’s a lot of reasons people are upset, a lot of good reasons, all he wants to do is take that sort of subliminal fear out there and say it’s because, because of that guy, or because of that woman. And that is not who we are as a country. I mean, this is not who we are [...] We cannot sustain this democracy that way. We’re so much better than this (Biden 2020d).”

Medan sensmoralen pekar på att USA som land kan bättre än Trump, är det inte möjligt för en man att ensam rädda en hel nation. Kampen om nationens själ kräver engagerade medborgare som röstar (B. Obama 2020).

”No single American can fix this country alone. Not even a president. Democracy was never meant to be transactional, you give me your vote, I make everything better. It requires an active and informed citizenry [...] You can give our democracy new meaning. You can take it to a better place. You’re the missing ingredient [...]” (B. Obama 2020).

5.3.3 Sammanfattning och analys

Handlingen inbegriper hur narrativets karaktärer kopplas ihop med den bakgrund som målas upp, samt vilken lärdom eller sensmoral narrativet avslutas med. Enligt republikanerna har Trump främjat utvecklingen av världens mest enastående land. Samtidigt som USA präglas av storhet och en exceptionell nationell själ, har landet blivit misskött innan Trumps karaktär och vilja restaurerat landets storhet. I karaktäriseringen av Biden framkommer det än tydligare att misskötseln åsyftar Obamaadministrationen, med referenser till hur Biden sålt ut USA till Kina (D. J. Trump 2020a, Pence 2020a, m.fl.). Bidenkampanjen å andra sidan är tydliga med att de ser ett annorlunda USA – och det råder inga tvivel om vem som är skyldig för att ha försatt USA i mörker de senaste 4 åren (Biden 2020a, m.fl.) Bidenkampanjen skildrar Trump som en anomali vilken inte representerar USA (Biden 2020d), medan för Trumpkampanjen är Biden del av ett större etablissemang vilket inte värnar om landets

medborgare (D. J. Trump 2020a).

Det tycks finnas en åtskillnad mellan vad den andre kandidaten är och vad USA är. Trumpkampanjen beskriver hur USA och det amerikanska folket har en patriotisk själ som brinner för frihet, storhet och exceptionalism – medan Biden är en svag, korrupt, globalistisk förrädare som inte tror på USA (D. J. Trump 2020a, Pence 2020a, m.fl.). Biden och demokraterna ser USA som en stark och osjälvisk enhet där människor är måna om varandra, till skillnad från Trump som bara tänker på sig själv och försöker splittra landet (Biden 2020a). Kandidaterna personifierar även sin vision om USA. Biden är ödmjuk, värdig och bryr sig om amerikaner likt landet i sig (Biden 2020c). Trump är stark och ger inte upp, precis som den amerikanska själen (I. Trump 2020, T. Trump 2020, m.fl.)

Att samhället måste försvaras mot det som inte är USA blir uppenbart i bakgrunden och karaktäriseringen av de olika kandidaterna, redan innan kopplingen mellan interna och externa andre presenteras i materialet. De motsatta visionerna av vad nationen är kan inte harmoniseras, varav den andre kandidaten pekats ut som avvikande och det krävs en återgång till ordning. Samhällets homogena kropp är emellertid inte naturligt delbar, varav utlänningar sägs ha infiltrerat statsapparaten. Då de motsatta visionerna av vad nationen är inte kan harmoniseras, pekats den andre kandidaten ut som avvikande (Foucault 2003:81). Trumpkampanjen talar om ekonomi och hur de står upp mot Kina, medan den korrupte ”Beijing Biden” saknar integritet (D. J. Trump 2020a, D. Trump Jr 2020, m.fl.). Biden skildrar hur amerikansk demokrati och ledarskap undermineras såväl nationellt som globalt, vilket kopplas till hur Trump omfamnar diktatorer likt Putin och fördriver USAs allierade (Biden 2020c).

Att den andre kandidaten är avvikande kräver en återgång till ordning (Foucault 2003:81). Intertextuella referenser till exceptionalism är ständigt i spel då kandidaterna försöker skriva USAs historia utifrån sin egna vision och således monopolisera och disciplinera vad USA är (ibid:185). Trots att det aktuella tillståndet porträtteras diametralt olika framkommer ändå hur talare från båda narrativ uppvisar en tro på amerikansk storhet, grundad i historien – även om visionerna för nationen skiljer sig åt. Exempelvis tycker båda kandidaterna att USA är världens mest enastående land. Trots att det inte finns någon neutral kunskap i det politiska kriget utger sig båda sidorna för att enbart berätta om uppenbara betraktelser och

självklarheter (ibid:51-54).

6. Avslutning

6.1 Resultat och slutsats

Syftet med studien har varit att begripliggöra och förstå hur en sammankoppling görs mellan externa andre i form av utländska makter och interna andre som presidentkandidater. Utifrån detta formulerades huvudfrågeställningen: *Hur utmålas presidentkandidater som interna andre i relation till hotande makter och amerikansk identitet?*

För att besvara syftet och den övergripande frågeställningen har studien antagit ett identitetsperspektiv för att kunna ta sig an hur gränsen mellan inrikes och utrikes suddas ut i framställningen av hot, då traditionella perspektiv generellt framställer staten som en enhet gentemot världen där materiella aspekter får stort utrymme. Vad som däremot framkommer tydligt i empirin är att aspekter med en betydande materiell grund är av relevans i konstruktionen av interna andre, likt en förändrad ekonomisk situation och ett säkerhetsläge där utländska andre blandar sig i valet. Oavsett tenderar identitetsstudier generellt att fokusera på den andre som något externt, medan denna studie även påvisar en intern andre – en presidentkandidat som i sig ska personifiera vad nationen är (Lowndes 2013). Därför antog uppsatsen ett teoretiskt ramverk där *politiken blir ett krig för att fylla noder med hegemonisk mening på basis av en identitetsmässig önskan om fullkomlighet*. Med detta ramverk blir varken nationell identitet eller gränsen mellan externt och internt fastställd. Även om den tidigare forskningen påvisar hur exceptionalism varit en vital del av amerikansk identitet, är dess innehåll tillräckligt flytande för att det ska bli en kamp kring innebörden. Utifrån det teoretiska ramverket formulerades tre operationaliserande frågeställningar.

(1) Vad är det för berättelse – narrativ – som kandidaterna försöker förmedla?

Utifrån narrativets tre komponenter; bakgrund, karaktärisering och handling har den narrativa analysen strukturerats. I båda narrativen är det tydligt att samhället måste försvaras, varav det förfäktas att utlänningar infiltrerat det amerikanska samhället (Foucault 2003). Då analysen i sig struktureras efter narrativet sammanfattas enbart dess huvudsakliga komponenter kort.

Utifrån Trumpkampanjens narrativ är USA ursprungligen exceptionellt vilket blir ett inneboende drag i den amerikanska folksjälens, med ett unikt folk och ett särskilt syfte i

världen. Denna exceptionalism har emellertid försumrats av tidigare administrationer, tills Donald Trump blev landets president. Trump är protagonisten och patrioten som alltid sätter USA och dess medborgare först. Med det stundande valet hotar Joe Biden och Kina denna position. Biden och demokraterna kan inte stå upp för landet, eftersom Biden stöttat Kina i utrikespolitiken samt låtit sin familj berika sig i Kina på USAs bekostnad. På detta vis sammankopplas Biden med Kina. Om USA ska kunna vara USA – och behålla sin status som suveränt land – måste väljarna rösta på Trump.

För Bidenkampanjen var USA också exceptionellt, tills för fyra år sedan. I bakgrunden skildras hur USA bör vara – ett enat samhälle baserat på demokratiska principer som är världens ljus. Donald Trumps presidentskap har avvikit från detta, och hotar därför allt USA är och har varit. Bidenkampanjen är inte lika explicita i sina anklagelser om Trumps sammankopplingar med Ryssland, förmodligen då det finns en intertextuell historia att anspela på sedan 2016. Det är tydligt att Ryssland är USAs största hot, och både Trump och Putin försöker underminera den amerikanska demokratin. Därför måste väljarna rösta på Biden, som kan stå upp mot båda antagonister i narrativet.

(2) Vilka omtvistade noder framkommer i materialet som kandidaterna försöker fylla?

Ur narrativet framkommer två huvudsakliga noder. Dessa är *exceptionalism* och *presidentskap*. Noderna är djupt kopplade till en amerikansk identitet, hur USA ska uppfattas och vad landet ska vara. Dels för att exceptionalismen enligt tidigare forskning utgör en vital del av amerikansk identitet kontra omvärlden, och för att presidenten ska symbolisera nationen som en helhet (Gilmore m.fl 2020, Eliassen Restad 2014, Lowndes 2013, McMillan 2017). Sammanfattningsvis har noderna en fundamental *hegemonisk* grund med vissa kärnvärden, och kandidaterna försöker mer allmänt anpassa dem till sina kampanjer.

USA är enligt Trumpkampanjen exceptionellt när politiker sätter USA först i relationer med omvärlden, samtidigt som exceptionalismen är ett inneboende drag hos nationen. USA beskrivs vara på höjden av exceptionalism under Trumps ämbetsperiod. Enligt Bidenkampanjen är USA mycket riktigt exceptionellt eftersom det är en stark global spelare, men landet ska också vara ödmjukt inför gemensamma utmaningar som ska lösas med allierade. Enighet är det som gör USA exceptionellt – en gemensam tro på USA. Detta innebär inte att älska USA villkorslöst utan att strida för dess ideal. Vad som egentligen skiljer kandidaternas förståelse av noden *exceptionalism* åt är USAs relation till omvärlden,

samt understrykningar av specifika attribut likt rättvisa eller ödmjukhet. Oavsett är exceptionalismen ett medfött drag där USA är ett land som ska vara världens ljus och som har ett särskilt folk med ett syfte att leda och inspirera resten av världen.

Båda politiska läger förmedlar att noden *president* ska vara en stark ledare som arbetar för folket främst. Presidenten ska försvara samhället mot hotande makter, och inte liera sig med dem. Mer specifikt menar Donald Trump och republikanerna att presidenten kan vara en nytänkande affärsman, bara han håller vad han lovar och lever upp till den amerikanska folksjälens och amerikanska värderingar. Joe Biden fokuserar än mer på att presidenten ska vara erfaren, och utstråla empati och värdighet.

(3) Hur utger sig kandidaterna för att kunna uppfylla en önskan om fullkomlig identitet, och hur förhindrar den andre kandidaten detta?

I de narrativ som analyseras är Biden allt som Trump inte är, och vice versa. Eftersom den hegemoniska grunden hos de noder som utkristalliseras tycks vara relativt stabil, behövs det en andre att kontrastera detta mot. Det är relativt tydligt hur en president ska vara på ett allmänt plan, och att exceptionalismen innebär att USA är speciellt, starkt och storslaget.

Det räcker inte med att försöka fylla noderna i sig, utan det krävs en andre som förhindrar dessa noder från att bli fyllda. Noderna blir det politiska krigets objekt och rum, och blir även basen för den önskan som ska fyllas. Utifrån analysen går det att anta att det amerikanska folket önskar sig en stabil nationell identitet med ett starkt, säkert och enat land på toppen av världen. De båda narrativen pendlar ständigt mellan hoppets låga om ett fulländat land och hotet från den andre som är en fara gentemot allt vad USA är - den andre är vad som hindrar identiteten från att vara ontologiskt säkerställd (Solomon 2015).

Donald Trump målas ut som en unik person vilken kan uppfylla önskan om en fullkomlig identitet och ett exceptionalistiskt USA. Trump är den som står upp mot den andre som förhindrar glädjen av en stabil och säker identitet, både Kina i utrikespolitiken och Biden på hemmaplan. Trump är den som behövs för att landet ska vara komplett. Likt McMillan (2017) skriver bygger kampanjens narrativ återigen på att det är Trump som är lösningen på landets problem med exceptionalism och därav en instabil identitet som det politiska etablissemanget skapat. Även Bidenkampanjen grundar delvis sitt narrativ i detta, där Trump är den som står i vägen för en fullkomlig amerikansk identitet. Även om Trump är den andre som politiskt måste elimineras för att landet ska räddas, är det emellertid inte Biden i sig som är den

saknade pusselbiten vilken kommer göra allt bra igen. Biden utmålas som en empatisk politiker som bryr sig om landet, dess medborgare och står för amerikanska intressen och mot fiender. En man kan emellertid inte göra allt, och Bidens eventuella presidentskap är ett av många steg på vägen mot en bättre framtid.

En vital del i att kandidaterna ska kunna uppfylla önskan om en fullkomlig identitet, är som nämnt att kandidaterna personifierar respektive version av landet. Därav följer uppsatsens huvudsakliga slutsats – den andre kandidaten är olämplig som president, då han inte korresponderar med vad USA är kan han inte personifiera landet. På så sätt kan den andre inte uppfylla önskan om en fullkomlig identitet. Konstruktionen av interna andre förstärks dessutom genom att relatera kandidaten till en hotande extern andre. Det kan argumenteras för att noderna i sig blir relativt betydelselösa utan en andre att kontrastera innehållet mot, vilket faciliteras av den allmänna uppfattningen om att USA är på nedgång globalt (Jentleson 2013, Lieber 2013). Även om politiken handlar om att fylla noder, blir detta inte tillräckligt utan att peka ut en andre som inte kan fylla dessa noder. Likt McMillan (2017) skriver handlar nationen inte enbart om en diskursiv konstruktion, utan även en emotionell sådan när landets position, nationella säkerhet och därmed identitet upplevs som hotad. Emellertid inbegriper narrativen inte enbart beskrivningar av hur den andre kandidaten inte kan personifiera landet, utan även att förmedla hoppets låga om en bättre och säkrare framtid med respektive president. Här tycks därför en vital del inom önskans fantasi om en fullkomlig identitet även utgöras av ett pendlande - mellan hoppet att en stabil identitet och glädjen ska återfinnas, och rädslan att detta ska gå förlorat.

Som konstaterat i den tidigare forskningen, bör vem som helst kunna utpekas som icke-amerikansk om att vara amerikan är ett strävande och inte en födslorätt (Eliassen Restad 2014, Hofstadter 1996[1965]). Likt Campbell (1998) skriver konstrueras amerikansk identitet i relation till utrikespolitiska hot, men studien har visat att detta även kan göras i relation till inrikespolitiska sådana. Enligt Laclau och Mouffe (2008) har ett visst politiskt läger segrat om det finns en hegemonisk förståelse av en nod. Uppenbarligen finns en hegemonisk men tvetydig förståelse av noderna *exceptionalism* och *presidentskap*. Det bör vara svårt att bara hävda att USA är starkt och storslaget om det finns en allmän uppfattning om att landet är på nedgång. Den inneboende paradoxen i den teori som valts är hur en nods mer specifika innehåll någonsin ska kunna bli hegemoniskt om politiken egentligen är krigets fortsättning med andra medel, på basen av en identitetsmässig önskan om helhet som aldrig kommer att

realiseras. Likväl som vi aldrig kommer ifrån fantasin om en fullkomlig identitet eller att vår sida kan få definiera sanningen i det politiska kriget, görs försök att fylla noder. I en allt mer polariserad tid och plats kan den paranoida politiken (Hofstadter 1996[1965]), utföras på basis av utpekandet av interna andre, som lierade med utländska makter förhindrar glädjen från en stabil identitet.

6.2 Kritisk diskussion och vidare forskning

Uppsatsens slutsats är att interna andre i form av presidentkandidater kopplas till externa andre genom att separeras från vad landet är. Således uppstår framställningen av kandidaterna som ett hot – den andre kan inte personifiera eller symbolisera landet, eftersom hans karaktär och handlingar inte korresponderar med vad USA är. Denna slutsats har alla komponenter ur det teoretiska ramverket bidragit med. Politiken ses som ett krig över sanningen och att fylla noder med innehåll, men modernas innehåll blir i sig inte lika starkt utan en andre att kontrastera detta mot. Detta då det redan tycks finnas hegemoniska kärnvärden över vad modernna *president* och *exceptionalism* ska innehålla.

Noderna framkommer tydligt i materialet, och har även en grund i tidigare forskning. Med en annorlunda tidigare forskning hade möjligtvis andra relaterade noder lagts vikt vid, exempelvis frihet. Ett fokus på noden frihet hade likväl handlat om identitet men också kunnat glida in på mer specifika policyfrågor likt skattetryck och vilken roll den federala staten ska spela. Således spelar det teoretiska ramverket och tidigare forskning avgörande roll för uppsatsens resultat, varav uppsatsens bidrag därav dels är empiriskt, men även teoriutvecklande. De tre teorierna kombinerades för att förstå ett problem som inte studerats nämnvärt, och därför hade det kunnat bli intressant att applicera teorin på ett liknande land med djup politisk polarisering, i en annorlunda kontext med andra nationella identitetsrepresentationer. Gällande känslor har uppsatsen fokuserat på begäret, eller önskan om en fullkomlig identitet. Att amerikaner önskar sig ett säkert, starkt och stabilt land som leder resten av världen utronas ur de politiska lägrens formuleringar. En större studie skulle kunna ta sig an ett material som ligger närmare den vanlige medborgaren för att utrona rollen av önskan och dess drivkraft. En annan känsla som hade kunnat undersökas ännu mer i mån av plats är rollen av rädsla och hopp. Detta diskuteras som ett av studiens fynd, dock är det inget som specifikt som analysen söker efter då rollen av begär och önskan istället står i centrum. Dessa känslor kan emellertid bli ett studieobjekt för framtida identitetsstudier, och än djupare undersöka just rollen av rädsla och oro när ett lands position upplevs hotas inifrån,

samt vad det får för konsekvenser för gränsen mellan insida och utsida inom nationella representationer av identitet.

7. Referenslista

7.1 Empiriskt material

Biden, Joe (2020a). Watch Joe Biden's Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video]
Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=rmN90VuLH6Y> [Hämtad 2020-12-10]

Biden, Joe (2020b). First 2020 Presidential Debate between Donald Trump and Joe Biden [video] https://www.youtube.com/watch?v=Q_ilWDIUrZE [Hämtad 2020-12-21]

Biden, Joe (2020c). Second 2020 Presidential Debate between Donald Trump and Joe Biden [video] <https://www.youtube.com/watch?v=bPiofmZGb8o> [Hämtad 2020-12-22]

Biden, Joe (2020d). Joe Biden: The 60 Minutes 2020 Election Interview [video]
https://www.youtube.com/watch?v=kSAo_1mJg0g [Hämtad 2020-11-26]

Buttigieg, Pete (2020). Watch Pete Buttigieg's Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=U6KUzk-o47Q> [Hämtad 2020-12-10]

Harris, Kamala (2020a). WATCH: Kamala Harris' full speech at the 2020 Democratic National Convention | 2020 DNC Night 3 [video]
<https://www.youtube.com/watch?v=JijFLcbIqMs> [Hämtad 2020-12-10]

Harris, Kamala (2020b). Vice Presidential Debate between Mike Pence and Kamala Harris [video] https://www.youtube.com/watch?v=t_G0ia3JOVs&t=2677s [Hämtad 2020-12-18]

Kasich, John (2020). Watch John Kasich's Full Speech At the 2020 DNC | NBC News [video]
<https://www.youtube.com/watch?v=n65DKhiAW5A&t=35s> [Hämtad 2020-12-11]

Obama, Barack (2020). Watch Barack Obama's Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=bps3m4eFTuE> [Hämtad 2020-12-10]

Obama, Michelle (2020). Watch Michelle Obama's Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video] https://www.youtube.com/watch?v=VZwfEWpG_wA [Hämtad 2020-12-11]

Pence, Mike (2020a). Watch Vice President Mike Pence's Full Speech At The 2020 RNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=RIGY7M7yzvE> [2020-08-27]

Pence, Mike (2020b). Vice Presidential Debate between Mike Pence and Kamala Harris [video] https://www.youtube.com/watch?v=t_G0ia3JOVs&t=2677s [2020-10-08]

Powell, Colin (2020). Watch Colin Powell's Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=3FZtIGSkpCs> [Hämtad 2020-12-10]

Sanders, Bernie (2020). Watch Bernie Sanders' Full Speech At The 2020 DNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=fG1vQnUrfvo&t=1s> [Hämtad 2020-12-10]

Trump, Donald J. (2020a). Watch President Trump's Full Speech At The 2020 RNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=Gx76TtLYRwI> [Hämtad 2020-12-10]

Trump, Donald J. (2020b). First 2020 Presidential Debate between Donald Trump and Joe Biden [video] https://www.youtube.com/watch?v=Q_ilWDIUrZE [Hämtad 2020-12-22]

Trump, Donald J. (2020d) Second 2020 Presidential Debate between Donald Trump and Joe Biden [video] <https://www.youtube.com/watch?v=bPiofmZGb8o> [Hämtad 2020-12-22]

Trump, Donald J. (2020f). President Donald Trump: The 60 Minutes 2020 Election Interview [video] <https://www.youtube.com/watch?v=FdAh2HJ98WE> [Hämtad 2020-11-26]

Trump, Donald Jr. (2020). Donald Trump, Jr.'s speech at 2020 RNC [video] <https://www.youtube.com/watch?v=m5Kn2eyctIc> [Hämtad 2020-12-10]

Trump, Eric (2020). Watch Eric Trump's Full Speech At The 2020 RNC | NBC News [video]

https://www.youtube.com/watch?v=_uyC2iqeKQU [Hämtad 2020-12-10]

Trump, Ivanka (2020). Watch Ivanka Trump's Full Speech At The 2020 RNC | NBC News [video] https://www.youtube.com/watch?v=_P-QEmIvmS4 [Hämtad 2020-12-10]

Trump, Lara (2020). Lara Trump delivers speech at 2020 RNC [video] https://www.youtube.com/watch?v=h_wA1iJDdG0 [Hämtad 2020-12-11]

Trump, Tiffany (2020). Watch Tiffany Trump's Full Speech At The 2020 RNC | NBC News [video] <https://www.youtube.com/watch?v=icqLb5hAEIk> [Hämtad 2020-12-11]

7.2 Referenslitteratur och vetenskapliga artiklar

Allin, Dana H. & Jones, Erik (2012). *Weary policeman: American power in an age of austerity*. London: International Institute for Strategic Studies (IISS).

Campbell, David (1998). *Writing security: United States foreign policy and the politics of identity*. Rev. ed Minneapolis: University of Minnesota Press.

Denk, Thomas (2002). *Komparativ metod: förståelse genom jämförelse*. Lund: Studentlitteratur.

Foucault, Michel (2003). *"Society must be defended": lectures at the collège de France, 1975-76*. New York: Picador

Gilmore, Jason; Rowling, Charles M; Edwards, Jason A; Allen, Nicole T (2020). "Exceptional "we" or exceptional "me"? Donald Trump, American exceptionalism, and the remaking of the modern jeremiad. *Presidential studies quarterly*, 2020-09. Vol.50 (3). s.539-567.

Hagström, Linus & Gustafsson, Karl (2019). "Narrative power: how storytelling shapes East Asian international politics". *Cambridge Review of International Affairs*, 32:4. s.387-406

Hansen, Lene (2006). *Security as practice: discourse analysis and the Bosnian War*. London: Routledge.

Hofstadter, Richard (1996[1965]). *The paranoid style in American politics, and other essays*. 1. Harvard University Press pbk. ed Cambridge, Mass.: Harvard University Press.

Jentleson, Bruce W. (2014). *American foreign policy: the dynamics of choice in the 21st century*. Fifth edition New York: W. W. Norton & Company.

Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal (2008). *Hegemonin och den socialistiska strategin*. Göteborg: Glänta.

Lebow, Richard. "Classical Realism" i Dunne, Timothy, Kurki, Milja & Smith, Steve (red.) (2016). *International Relations Theories: discipline and diversity*. Fourth edition. Oxford: Oxford University Press. s.59-77.

Lieber, Robert J. "Anti-declinism" i Jentleson, Bruce W. (2014). *American foreign policy: the dynamics of choice in the 21st century*. Fifth edition New York: W. W. Norton & Company. s.596-597.

Lowndes, Joseph (2013). "Barack Obama's body: The presidency, the body politic, and the contest over American national identity." *Polity*. Vol. 45. No. 4. The University of Chicago Press. s.469-498.

McMillan, Chris (2017). "MakeAmericaGreatAgain: ideological fantasy, American exceptionalism and Donald Trump". *Subjectivity* 10(2):1-19. s.204-222.

Mearsheimer, John J. "Structural Realism" i Dunne, Timothy, Kurki, Milja & Smith, Steve (red.) (2016). *International Relations Theories: discipline and diversity*. Fourth edition. Oxford: Oxford University Press. s.77-94.

Mouffe, Chantal (2008). *Om det politiska*. Hägersten: Tankekraft.

Patterson, Molly & Monroe, Kristen R (1998). Narrative in Political Science. Annual Review of Political Science. (1), s.315-331.

Restad, Hilde (2015). *American exceptionalism: an idea that made a nation and remade the world*. London: Routledge.

Rousseau, David L. & Retamero, Rocio Garcia. "Estimating threats: the impact and interaction of identity and power" i Thrall, A. Trevor & Cramer, Jane K. (red.) (2009). *American foreign policy and the politics of fear: threat inflation since 9/11*. London: Routledge.

Robertson, Alexa (2018). "Narrativanalys" i Bergström, Göran & Boréus, Kristina. Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text-och diskursanalys. Lund: Studentlitteratur. s.219-249

Russett, Bruce. "Liberalism" i Dunne, Timothy, Kurki, Milja & Smith, Steve (red.) (2016). *International Relations Theories: discipline and diversity*. Fourth edition. Oxford: Oxford University Press. s.94-114.

Shepherd, Laura, J (2006). "Veiled references: Constructions of gender in the Bush administration discourse: On the Attacks on Aghanistan Post-9/11", International Feminist Journal of Politics, 8 (1): s. 19-41.

Spencer, Alexander (2016). *Romantic narratives in international politics: pirates, rebels and mercenaries*. Manchester: Manchester University Press.

Solomon, Ty (2015). *The politics of subjectivity in American foreign policy discourses*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

Sterling-Folker, Jennifer. "Neoliberalism" i Dunne, Timothy, Kurki, Milja & Smith, Steve (red.) (2016). *International Relations Theories: discipline and diversity*. Fourth edition. Oxford: Oxford University Press. s.114-132.

7.3 Övrigt material

Evanina, William (2020-08-07). "Statement by NCSC Director William Evanina: Election Threat Update for the American Public". Office of the Director of National Intelligence.

<https://www.dni.gov/index.php/newsroom/press-releases/item/2139-statement-by-ncsc-director-william-evanina-election-threat-update-for-the-american-public> (Hämtad 2020-12-20).

Promises Kept, President Donald J. Trump Accomplishments (2020). Trade & Foreign Policy. <https://www.promiseskept.com/achievement/overview/foreign-policy/#> (Hämtad 2020-12-12).

Joe Biden for President : Official Campaign Website (2020). American Leadership.

<https://joebiden.com/americanleadership/>. (Hämtad 2020-12-12).

Department of Homeland Security (2020). Homeland Threat Assessment October 2020.

https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/2020_10_06_homeland-threat-assessment.pdf. (Hämtad 2020-12-20).

BBC News (2019-07-24). "Trump Russia affair: Key questions answered".

<https://www.bbc.com/news/world-us-canada-42493918>. (Hämtad 2020-12-20).

Trump, Donald J. (2020e). [realDonaldTrump]. 2020-10-24. Joe Biden is a corrupt politician and he's COMPROMISED. China is desperate for Biden to win because if Biden Wins, CHINA WINS – and China will OWN AMERICA. This corruption is EXACTLY why I decided to run for President in the first place... [Twitter-inlägg].

<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1319822456480100354> (Hämtad 2020-10-26)

Trump, Donald J. (2020c). [realDonaldTrump]. 2020-10-17. Biden is a National Security threat! [Twitter-inlägg]

<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1317544845251063809> (Hämtad 2020-10-26).